

светлина. Тя се размърда, ръката ѝ напипа дъсчена стена, зад която преди малко се чуваха гласовете. Очевидно, там имаше друга стая. Постепенно очите ѝ свикнаха с полумрака и тя се видя съблечена, в широко легло от тъмно олющено дърво, с разхвърлени по него покривки. Внезапно светкавичен блясък озари съзнанието ѝ. Един леден ужас я заля цяла — от нозете чак до косите, и я вцепени. Опита се да стане. Но главата ѝ, тежка и чужда, се люшна и я повлече назад. Направи ново усилие, подпря се на лакъта и остана така няколко минути с блуждаещи очи. Това беше стая в последния етаж на евтин хотел — тясна, нечиста, задушна, която гледаше към вътрешен двор. Избелял тапет от книга, с изрисувани розови цветчета, облепяше стените. Под потона синееше пласт тютюнев дим. На масата бе изправена празна бутилка от коняк с металическа чашка. Върху един стол висяха дрехите ѝ. Беше тихо. Някъде отдолу заглушено тракаше шевна машина.

Най-сетне, тя успя да стане, тръгна, подпирайки се о стената, стигна до прозореца и раздвои прашната завеса. Отразена светлина на ясен ден надникна вътре. Вън